

Jan Gurba

Stanisław Michalczuk, "O początkach
Lublina czyli geneza układu
urbanistycznego Starego Miasta",
"Biuletyn Historii Sztuk", 1970, nr 2

Rocznik Lubelski 14, 230

1971

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

właśnie wg autora ukształtowały się zarysy i podstawy współczesnych wielkich grup językowych.

Zdając sobie sprawę, że zagadnienie etnicznej przynależności kultur oraz powstania i najdawniejszej historii ludów indoeuropejskich winno być omówione przez specjalistów, stwierdzić należy, że hipotezy W. Danilenki zgadzają się z ogólnie przyjętymi w chwili obecnej lokalizacjami¹³, przy równoczesnej próbie cofnięcia wstecz okresu europejskiej jedności Praindoeuropejczyków (s. 238). To samo odnosi się do identyfikacji i lokalizacji Prasłowian (Prabałtosłowian, ryc. 160)¹⁴.

W sumie omawiana książka dostarcza, poza publikowanymi po raz pierwszy ważnymi materiałami źródłowymi, sporo okazji do przemyśleń i rewizji dotychczasowych ustaleń.

Jan Gurba

Stanisław Michalczuk: O początkach Lublina czyli geneza układu urbanistycznego Starego Miasta.

„Biuletyn Historii Sztuki” 1970, R. XXXII, nr 2, s. 206—209, ryc. 1—4

Artykuł stanowi streszczenie referatu wygłoszonego na zebraniu Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Historyków Sztuki w marcu 1968 roku i dlatego nie znana jest autorowi praca K. Myślińskiego *Najstarszy Lublin — proces tworzenia się średniowiecznego miasta* („Rocznik Lubelski” 1966, t. IX, Lublin 1968, s. 145—188). Na podstawie analizy układu urbanistycznego Starego Miasta autor ustala obszar XIII-wiecznego osiedla (o charakterze miejskim), zajmującego najbliższą zamkowego wzgórze, północną część cypla wierzchowinowego, ograniczonego doliną Bystrzycy i Czechówki oraz późniejszymi ulicami Złotą i Rybną. S. Michalczuk skłonny jest popierać dawniejszą hipotezę W. Müllera („Roczniki Humanistyczne” 1960, t. IX, z. 4) o nadaniu Lublinowi prawa lokacyjnego przez Bolesława Wstydliwego. Staromiejski układ urbanistyczny związany z lokacją miasta w 1317 roku powstał w XIV wieku w oparciu o rozbudowę wcześniejszego osiedla. Czytelny jeszcze dziś podział terenu miasta na parcele budowlane w liczbie około 130 powstał w wiekach od XIV do XVI.

Szczegółowszych danych o przedlokacyjnej historii Starego Miasta mogą dostarczyć jedynie badania archeologiczne, prowadzone z trudem na tym gęsto zabudowanym terenie (por. S. H o c z y k *Lublin W: Informator Archeologiczny, Badania 1968 r.* Warszawa 1969, s. 260—262). Patrz też starsza literatura w J. Gurby *Z problematyki osadnictwa wczesnośredniowiecznego na Wyżynie Lubelskiej*. „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska”, vol. XX, 1965, Lublin 1968, s. 46 .

Jan Gurba

¹³ W. Hensel *Ziemie polskie w pradziejach*. Warszawa 1969, s. 109.

¹⁴ D. J. Telehin *Dnypro-doniecka kultura*. Kyjiw 1968, s. 238.